

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Tos/47/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114010591
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1114010591.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Zuzany Molnárovej a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci odsúdeného U.. L. S.Á. pre pokračujúci zločin sprenevery podľa § 213 ods.1, ods. 2 písm. d/, ods. 3 Tr. zákona o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4Nt/17/2014 z 11.februára 2015, ktorým bol zamietnutý návrh na povolenie obnovy konania, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12. mája 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku sa sťažnosť odsúdeného U.. L. S., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Bratislava I uznesením z 11.02.2015 sp. zn. 4Nt/17/2014 podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku návrh odsúdeného U.. L. S. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 5T/8/2012 z 18.08.2013 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/143/2013 z 13.03.2014 zamietol pre nesplnenie podmienok obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku.

Predseda senátu konštatoval, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 5T/8/2012 zo dňa 18. 08. 2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava, č. k. 4To/143/2013 zo dňa 13. 03. 2014 bol odsúdený U.. L. S. uznaný vinným z pokračujúceho zločinu sprenevery podľa § 213 ods.1, ods. 2 písm. d/, ods. 3 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák. a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov so zaradením pre jeho výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň boli zrušené výroky o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava I, č. k. 2T/24/2010 zo dňa 21. 12. 2005 v spojitosti v uznesení Krajského súdu Bratislava, č. k. 4To 32/2012 zo dňa 31. 07. 2012 a rozsudku Okresného súdu Bratislava I, č. k. 6T/113/2008 zo dňa 19. 02. 2010 v spojitosti s uznesením Krajského súdu Bratislava, č. k. 3To/39/2010 zo dňa 27. 07. 2010 a všetky na ne obsahovo nadväzujúce rozhodnutia, ktoré zrušením stratili svoj podklad.

Po preskúmaní návrhu na povolenie obnovy konania zistil, že odsúdený svoj návrh odôvodnil tým, že novou skutočnosťou je výška spôsobenej škody, ktorú súdy stanovili na sumu 86.632,18,-€. Podľa jeho výpočtov však výška škody je iba 16.256,58,-€, čo môže mať za následok zmenu kvalifikácie skutku a následne výšku uloženého trestu. V konaní S. - M. M. E. W.. S.. vzniesol námietku premlčania trestného činu v časti 19.860,-€ a v exekučnom konaní EX 14/05 a EX 79/03 uviedol, že mu prináleží odmena za výkon exekučnej činnosti vo výške 42.326,55,-€ a 8.194,68,-€.

V ďalšom prvostupňový súd dôvodil nasledovne: „... účelom obnovy konania je odstránenie nedostatkov spočívajúcich v skutkových zisteniach. Novú skutočnosť podľa § 394 ods. 1 Tr. por. možno preto definovať ako objektívne existujúci jav, ktorý v tej istej veci nie je dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. Tieto nové skutočnosti môžu mať

rôznorodú povahu a spravidla sa stávajú predmetom dokazovania. Dôkazom súdu predtým neznámym sa rozumie najmä taký dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, prípadne dôkaz, ktorý síce v pôvodnom konaní vykonaný bol, ale s iným obsahom (napr. zmena výpovede svedka). Skutočnosť v trestnom konaní (t. j. aj v konaní o obnove) je vždy predmetom hodnotenia právom a nemožno ju preto s právom stotožňovať. V súvislosti s obnovou konania, ktorej sa odsúdený domáha, je potrebné uviesť, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorého účelom je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach niektorých právoplatných rozhodnutiach, v to v prípadoch keď príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia. V predmetnej trestnej veci odsúdený svoj návrh na obnovu konania opiera predovšetkým o výpočet trov exekučného konania vo veciach Ex 14/05 a Ex 79/03 a taktiež namieta premlčanie sumy 19.860,-€ v jednom skutku. Odsúdený bol uznaný vinným z pokračovacieho trestného činu a preto sa premlčanie jednotlivých skutkov neposudzuje samostatne ale iba vo vzťahu k celému trestnému činu. Ďalšie skutočnosti na ktoré poukazuje odsúdený a v podstate namieta právne posúdenie a vyhodnotenie vzniku škody, nie sú skutočnosťami súdu skôr neznámymi. V danom prípade ide jednoznačne o posúdenie právnej otázky, ktorej správnosť mohla byť predmetom preskúmania v rámci odvolacieho konania alebo v rámci konania o dovolaní, nie však v konaní o návrhu na obnovu konania. Opätovne je nutné zdôrazniť, že v konaní o návrhu na obnovu konania sa skúmajú nedostatky v skutkových zisteniach a nie nedostatky spočívajúce v právnom posúdení zisteného skutku alebo v nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pokiaľ odsúdený namietal použitie tzv. „asperačnej zásady“ pri ukladaní trestu, súd poukazuje na skutočnosť, že Krajský súd v Bratislave rozhodoval už v súlade s návrhom Ústavného súdu SR č. PL ÚS 106/2011-85 a odsúdenému ukladal trest v rámci základnej trestnej sadzby a nie zvýšenej trestnej sadzby. Základná sadzba je pri § 213 ods. 3 Tr. zák. 3 až 10 rokov, pričom bol uložený trest 7 rokov nepodmienečne. Nakoľko odsúdený neprodukoval žiadne skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, pre ktoré by bolo možné považovať trest uložený v pôvodnom konaní za taký, ktorý by bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, bol návrh na obnovu konania v celom rozsahu posúdený ako nedôvodný, nespĺňajúci podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. a preto ho súd v zmysle § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol.“

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote v zmysle § 309 ods. 1 Tr. por. podal sťažnosť odsúdený U.. L. S., ktorú písomne zdôvodnil a k zdôvodneniu pripojil aj kópie listín, ktoré sa podľa neho nenachádzajú vo vyšetrovacom spise, ani v súdnom spise a sú dôkazom tj. novou skutočnosťou, ktorá má podľa neho zásadný vplyv na rozhodnutie vo veci sp. zn. 5T/8/2012.

V odôvodnení ďalej konštatoval: „Prílohy tvoria príkazy na začatie exekúcie príkazaním pohľadávky, ktorú majú dlžníci voči povinnému v exekučnom konaní č. EX 14/05, vrátane dokladov o ich doručení a prevzatí. Priložené doklady preukazujú skutočnosť, že odsúdený U.. L. S. zexekvoval v r. 2005 a r. 2006, v zmysle § 106 Exekučného poriadku, pohľadávky dlžníkov povinného v celkovom objeme cca 7 miliónov Sk, pričom posledná pohľadávka- úložka v J. I. vo výške 1.180.000,-Sk tvorí trovy exekúcie (odmena, daň z pridanej hodnoty, náklady spojené s exekúciou), na ktoré má súdny exekútor zákonný nárok, v zmysle príslušných ustanovení Exekučného poriadku a vyhlášky č 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov. Nie je teda možné akceptovať rozhodnutie predchádzajúcich súdov (OS BA I v konaní 5T/8/2012 a KS BA v konaní 4To/143/2013), ktoré vychádzajúc z nekompletných dôkazov tvrdia, že odsúdený čiastku 1.180.000,- spreneveril. Jedná sa o zákonný nárok súdneho exekútora.

Žiadam Krajský súd v Bratislave, aby po zvážení uvedených dôkazov, resp. tvrdení odsúdeného, podporených priloženými dôkazmi, povolil obnovu konania sp. zn. 5T/8/2012, zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 5T/8/2012 zo dňa 18.07.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava sp. zn. 4To/143/2013 a prikázal vec vrátiť do prípravného konania, s dôrazom na vyšetrenie skutočností, ako a kedy boli vyexekvované pohľadávky vyplatené spoločnosti E. W..S.. Vo všetkých priložených príkazoch na začatie exekúcie príkazaním pohľadávky sa na poslednej strane uvádza klauzula: „Dlžník povinného vyplatí pohľadávku a jej príslušenstvo oprávnenému, alebo súdnemu exekútorovi....“, pričom si dovoľujem upozorniť ct. Súd, že o vyplatení sumy cca 47 tis. Euro sa odsúdený dozvedel až na súdnom pojednávaní dňa 10.09.2012, a o osude ďalších pohľadávok od bonitných dlžníkov povinného (napr. Y. I. S..X..F.. vo výške 2,5 mil. Sk) oprávnený nikdy neposkytol odsúdenému žiadne informácie, akým spôsobom boli uspokojené, uhradené, resp. započítané.

Na záver uvádzam, že čiastka 597.000,-Sk bola zahrnutá do záverečného vyúčtovania trov exekúcie, o ktorých Okresný súd Bratislava II doposiaľ nerozhodol.“

Krajský súd v Bratislave ako súd nadriadený na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktorá sa skončila právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy už skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu, by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil nasledovné skutočnosti:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 18.07.2013 sp.zn. 5T/8/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava zo dňa 13.03.2014 sp. zn. 4To/143/2013 bol menovaný uznaný vinným pre pokračujúci zločin sprenevery podľa § 213 ods.1, ods. 2 písm. d/, ods. 3 Tr. zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

1/ ako súdny exekútor, ktorému bol rozhodnutím ministra spravodlivosti Slovenskej republiky z 06.08.2004 číslo 14569/2004-41 dočasne pozastavený výkon exekútorského úradu, v rámci exekučného konania vedeného pod číslom Ex 14/05, na základe platobného rozkazu vydaného Okresným súdom Bratislava II z 21.01.2005 spisovej značky 33Rob/2844/2004, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 16.02.2005 a ktorým bola spoločnosti Z. SK, S. X..F.. v likvidácii, Bratislava, ako povinnému, uložená povinnosť zaplataenia pohľadávky spoločnosti E. S., W..S.. E., ako oprávnenému, vo výške 4 083 646,- Sk s príslušenstvom, došlo 19.12.2006, na základe exekučného príkazu na vykonanie exekúcie príkazanim pohľadávky z účtu v banke vydaného vyššie uvedeným exekútorským úradom spoločnosti J. I., W..S.. zo dňa 06.10.2005 pod číslom Ex 14/05, k prevodu sumy vo výške 1 180 305,- Sk z bankového účtu povinného číslo XXXXXXXXXXX/XXXX na bankový účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, vo vlastníctve zastupujúceho exekútora A.. A. P., ktorý z uvedenej sumy uskutočnil 20.12.2006 hotovostný výber vo výške 180 000,- Sk a 21.12.2006 hotovostný výber vo výške 300 000,- Sk a tieto finančné prostriedky odovzdal v uvedené dni v sídle exekútorského úradu obvinenému, následne 22.12.2006 zastupujúci exekútor A.. P. bezhotovostne previedol sumu 700 000,- Sk v prospech účtu číslo XXXXXXX/XXXX uvedený v upovedomení o začatí exekúcie, ktorý bol vo vlastníctve U.. A. B., ktorá následne 31.12.2006 uskutočnila hotovostný výber finančných prostriedkov v uvedenej sume a tieto odovzdala v sídle exekútorského úradu obvinenému, pričom obvinený takto vymožené finančné prostriedky oprávnenému neodovzdal, po zmene exekútora Okresným súdom Bratislava II tomuto, napriek výzvam, nepredložil vyúčtovanie počtu účelne vynaložených hodín a paušálnu sumu za jednotlivé úkony, ale zverené prostriedky si prisvojil a použil ich dosiaľ nezisteným spôsobom, čím poškodenej spoločnosti E. S., W..S.. spôsobil škodu vo výške 39 168,80 €.

2/ obvinený ako súdny exekútor, ktorému bol dočasne pozastavený výkon funkcie súdneho exekútora Rozhodnutím ministra spravodlivosti Slovenskej republiky o dočasnom pozastavení výkonu exekútorského úradu číslo 14569/2004 z 06.08.2004, právoplatným 13.08.2004, potom, ako bolo začaté Exekučným úradom obvineného U.. L. S. v I. na X. Q. X, exekučné konanie číslo Ex 79/03 na základe Zmenkového platobného rozkazu vydaného Krajským súdom Bratislava číslo 33 Zm 61101, ktorý sa stal právoplatným 27.10.2003 a ktorým bola U.. J. D. ako odporcovi - povinnému uložená povinnosť zaplatiť

pohľadávku navrhovateľke - oprávnenej A. X. vo výške 605.000,-Sk (20.082,32,- €) s príslušenstvom, vymohol v rámci tohto exekučného konania od povinného U.. J. D. sumu vo výške 882 900,-Sk (29.306,91,-6), a to konkrétne v období 19.11.2004 do 06.10.2006 sumu 153.917,-Sk (5.109,11,- €) uhradenú povinným U.. D.Í. viacerými hotovostnými splátkami, ďalej dňa 31.01.2008 sumu vo výške 506.992,-Sk (16.829,05,-6), ktorú previedol z exekučnej veci vedenej pod číslom konania Ex 56/04 na jeho exekučnom úrade prospech U.. J. D. a následne dňa 28.07.2008 sumu 221.992,-Sk (7.368,78,-6), ktorú povinný U.. J. D. vložil v hotovosti v prospech účtu číslo XXXXXXXXXXX/XXXX vedeného v Q. T. I. S., W.S.. I., pričom obvinený U.. L. S. z takto vymožennej sumy vyplatil oprávnenej A. X. dňa 21.12.2006 len sumu vo výške 50.000,-Sk (1.659,70,-6), ďalšie vymožené finančné prostriedky oprávnenej nevyplatil a ponechal si ich, čím poškodenej A. X. spôsobil škodu vo výške 832 901,-Sk (27.647,25,-6),

3/ ako súdny exekútor so sídlom exekútorského úradu v I. na G. Q. Č. XX, následne na X. Q. Č. X, ktorému bol Rozhodnutím ministra spravodlivosti Slovenskej republiky zo 6.8. 2004 pod číslom 14569/2004-41 dočasne pozastavený výkon, v rámci exekučného konania vedeného pod číslom Ex 14/05 na základe platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava II číslo 33 Rob/2844/2004 z 21.1.2005 s právoplatnosťou a vykonateľnosťou dňa 16.2.2005, a ktorým bola spoločnosť Z. SK S. X..F. v likvidácii Bratislava ako povinnému uložená povinnosť zaplata pohľadávky spoločnosti E. S., W.S., E. ako oprávnenej vo výške 4.083.646,-Sk s príslušenstvom, vydal dňa 16.5. 2006 v zastúpení súdnym exekútorom A.. A. P. exekučný príkaz na vykonanie exekúcie príkazom pohľadávky spoločnosti S. A. S. X..F., A., v prospech bankového účtu exekútora číslo XXXXXXX/XXXX, na základe ktorého, rovnako ako na základe písomnosti obvineného z 8.2. 2007 adresovanej uvedenej spoločnosti o zmene exekútorského účtu, došlo dňa 19.3. 2007 k prevodu sumy vo výške 597.000.-Sk z bankového účtu spoločnosti S. A. S. X..F. A. číslo XXXXXXXXXXX/XXXX na bankový účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX uvedený obvineným, pričom tento následne obdržané finančné prostriedky viacerými hotovostnými výbermi z účtu vybral, avšak oprávnenej neodovzdal, tieto si prisvojil a použil ich nezisteným spôsobom ku škode spoločnosti E. S., W.S.. E. (J..Č.. S.-M. M. E. S. S. X..F. E. vo výške-597.000,-Sk (19.816,76,-6),

a bol mu uložený podľa § 213 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, § 38 ods. 7, § 41 ods. 2 a § 42 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste a spôsob jeho výkonu v 1) rozsudku Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 2T/24/2010 zo dňa 31.12. 2005 v spojitosti aj s uznesením Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 4To/32/2012 zo dňa 31. 07. 2012, 2) rozsudku Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 6T/113/2008 zo dňa 19.02.2010, v spojitosti aj s uznesením Krajského súdu Bratislava, sp.zn. 3To/39/2010 zo dňa 27.07.2010, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. A podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená organizácia S.-M. M. E., S.X..F. P. X, E., ako aj poškodená A. X., E.. XX. XX, I., Č. XXXX/X, so svojimi nárokmi na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie.

Odsúdený U.. L. S. písomným podaním doručeným súdu dňa 04.08.2014 sa domáhal povolenia obnovy konania v predmetnej trestnej veci, čo zdôvodnil najmä novými skutočnosťami, ktoré súdu neboli známe v čase rozhodovania. Novou skutočnosťou je podľa odsúdeného výška spôsobenej škody ktoré súdy stanovili na sumu 86.632,18,-€. Podľa jeho výpočtov však výška škody je iba 16.256,58,-€, čo môže mať za následok zmenu kvalifikácie skutku a následne výšku uloženého trestu.

konaní S. - M. M. E. W.. S.. vzniesol námietku premlčania trestného činu v časti 19.860,-€ a v exekučnom konaní EX 14/05 ohľadne vyššie uvedenej spoločnosti mu prislúcha odmena za výkon exekučnej činnosti vo výške 42.326,55,-€ a preto táto suma nemôže byť započítaná do celkovo spôsobenej škody. V exekučnom konaní EX 79/03 oprávnená - poškodená A. X. prináleží odmena za výkon exekučnej činnosti vo výške 8.194,68,-€ a preto nemôže byť započítaná do celkovo spôsobenej škody. Je presvedčený, že na podklade uvedeného by mala nastať zmena kvalifikácie spôsobenej škody zo škody značnej na škodu väčšiu a následne zmena trestnej sadzby pri určovaní trestu z § 213 ods. 3 na § 213 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona. V konaní S.W.-M.W. M. E. W.S.. vzniesol námietku premlčania trestného činu poukazujúc na § 87 ods. 1 písm. d/ podľa ktorého trestnosť činu zanikla uplynutím premlčacej lehoty dňom 19.03.2012 a obvinenie bolo vznesené po uplynutí premlčacej doby. V ďalšom konštatoval, že v exekučnom konaní sp. zn. EX 14/05 mu prislúchala odmena za výkon exekučnej činnosti vo výške 42.326,55 € a preto táto suma nemôže byť zahrnutá do celkovej škody. Taktiež v konaní EX 79/03 prináleží odsúdenému

odmena vo výške 8.194,68 € a tiež nemôže byť zahrnutá do spôsobenej škody a teda celková suma spôsobenej škody je vo výške 16.256,58 €.

Na verejnom zasadnutí dňa 11.02.2015 odsúdený zotrval v celom rozsahu na predmetnom návrhu na povolenie na obnovu konania a upozornil, že v pôvodnom konaní nebolo vyjasnené koľko z vymoženej sumy patrí oprávnenej a koľko exekútorovi a čas plnenia kedy má exekútor v prípade, že došlo k výmene súdneho exekútora v exekučnom konaní o uvedených dvoch parametroch, čiže čas a výška sumy môže rozhodnúť podľa zákona jedine exekučný súd, ktorý doteraz nerozhodol. Dodal: „Ani okresný súd v konaní 5T/8/2012, ani odvolací súd v konaní 4To/143/2013 túto skutočnosť nijakým spôsobom nezohľadnil. Aj okresný súd aj krajský súd tvrdí, že som svojím postupom spôsobil celkovú škodu vo výške 86.632,81,-Eur. Tvrdím, žiadna škoda nemohla vzniknúť pred rozhodnutím exekučného súdu o trovách exekúcie, preto tvrdím, že moje odsúdenie je predčasné a trestný súd nemá vecnú príslušnosť rozhodovať o postupe súdneho exekútora v exekučnom konaní a navyše upozorňujem na § 28 Tr. zák. ktorý hovorí o tom, že skutok ktorý sa môže javiť ako trestný nemôže byť trestný pokiaľ je vykonaný podľa zákona alebo nejakého nariadenia. Ja som postupoval presne podľa exekučného poriadku, čo predchádzajúce súdy nijakým spôsobom nevyvrátili a tvrdím, že sa tým ani nezaoberali.“

Obhajca odsúdeného zhodne uviedol, že náhrada škody nebola v predchádzajúcom konaní dostatočne zistená, nakoľko pre vznik škody sa vyžaduje protiprávne konanie zo strany škodcu, ktoré preukázané nebolo, nakoľko ako už uviedol odsúdený, vydať vymoženú pohľadávku s odpočítaním trov, ktoré mu boli priznané súdom bol v tom čase podľa platných právnych predpisov povinný až na základe rozhodnutia súdu o trovách exekúcie. Taktiež ešte v zmysle doplnenia návrhu môjho klienta zo dňa 20. 09. 2014 žiadam, aby súd povolil obnovu konania z dôvodu použitia tzv. asperačnej zásady.

Prokurátor na verejnom zasadnutí predniesol: „Návrh odsúdeného považujem za nedôvodný, v krátkosti poukazujem na to, že už len samotné skutočnosti o ktoré sa návrh opiera nie sú takými skutočnosťami, ktoré by mohli byť dôvodom obnovy, keďže v podstate odsúdený len namieta právne posúdenie a vyhodnotenie vzniku škody, čo nie je skutočnosťou súdu skôr neznámou. K tomu poukazujem na to, že v pôvodnom konaní sa súdy oboch stupňov skutočnosťou týkajúcou sa vzniku škody a jej výšky zaoberali, taktiež za nedôvodnú považujem aj námietku odsúdeného uvedenú v písomnom návrhu týkajúcu sa premlčania konkrétneho jedného skutku a to vzhľadom na to, že sa jednalo u odsúdeného o pokračovací trestný čin kde sa premlčanie jednotlivých dielčích skutkov neposudzuje samostatne ale posudzuje sa len vo vzťahu k celému trestnému činu. Navyše ani táto skutočnosť nemôže byť považovaná za skutočnosť súdu skôr neznámu. K namietanej absencii rozhodnutia exekučného súdu a k tomu, že trestné súdy ani neboli oprávnené rozhodnúť, resp. posúdiť výšku škody poukazujem na to, že sa jedná o predbežnú otázku, ktorú je oprávnený si v trestnom konaní súd vyhodnotiť sám. Čo sa týka tak uplatnenia asperačnej zásady poukazujem na to, že krajský súd pri rozhodovaní o odvolaní ukladal trest v zmysle asperačnej zásady, avšak v jej znení už po náleze Ústavného súdu, čo je zrejme aj zo samotného písomného vyhotovenia rozhodnutia krajského súdu, kde je § 41 ods. 2 Tr. zák. citovaný v jeho súčasnom znení. Ohľadom všetkých skutočností uvádzaných v návrhu na obnovu konania, teda v sumáre zhŕňam, že tieto skutočnosti nie sú spôsobilé byť dôvodom na podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku. Na základe uvedeného navrhujem návrh odsúdeného na obnovu konania zamietnuť.“

Odsúdený záverom na verejnom zasadnutí uviedol: „Súdy oboch stupňov sa skutočnosťou ako je výška škody zaoberali, lebo ani v jednom rozsudku nevidím, ani krajský súd ani okresný súd, že by akýmkoľvek spôsobom zohľadnil návrh súdne exekútora. Vy ste zdôvodnil ako sa zaoberali predchádzajúce súdy nárokom súdneho exekútora zákonom stanovenú odmenu. Prvý krát prebehlo súdne konanie v septembri 2012 kedy prvý stupeň určil trest vo výške 9 rokov. Krajský súd ako odvolací súd tento trest znížil na základe skutočností uvedených v rozsudku z 13.3.2014 o 2 roky ale nijakým spôsobom nezohľadnil nález Ústavného súdu zn. PL US 106/2011. Ďalej dávam do pozornosti súdu nález Ústavného súdu z 5.6.2014 spisovej značky IV US 99/2014, názor pléna ústavného súdu, kde sa hovorí, že použitie asperačnej zásady, resp. návrh na obnovu konania v ktorom bola použitá asperačná zásada je dôvodom na povolenie obnovy konania. V tomto náleze sa ďalej uvádza, že súd ktorý rozhoduje o povolení obnovy už nemôže skúmať splnenie iných podmienok uvedených v § 394 ods. 1

Tr. por. ale obnovu konania povolí podľa § 394 ods. 1 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 Zák. č. 38/90 Zb. záverom navrhujem, aby súd povolil obnovu konania a zrušil rozsudok.“

Predseda senátu prvostupňového súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, ktoré sa svojim významom približuje významu rozsudku, riadiac sa ustanovením § 176 Tr. poriadku podrobne uviedol najmä skutočnosti, ktoré považoval za dokázané, dôkazy o ktoré svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia uznesenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s návrhmi odsúdeného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval uvádzané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona.

Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným uznesením prvostupňového súdu a k dôvodom návrhu na povolenie obnovy konania ako aj k dôvodom sťažnosti odsúdeného dodáva:

Čo sa týka predloženia listín obžalovaným, ktoré sa podľa jeho vyjadrenia v spise nenachádzajú (ani vo vyšetrovacom a ani v súdnom) tj. príkazy na začatie exekúcie príkazaním pohľadávky v exekučnom konaní č. EX 14/05 a ktoré podľa neho preukazujú skutočnosť, že odsúdený zexekvoval v r. 2005 a v r. 2006 v zmysle § 106 Exekučného poriadku pohľadávky dlžníka povinného v celkovom objeme 7 miliónov Sk s tým, že posledná pohľadávka - úložka v J. I. vo výške 1.180.000,-Sk tvorí trovy exekúcie, je nutné konštatovať, že síce sa v spise príkazy na začatie exekúcie (podľa § 106 zák. č. NR SR č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti), nenachádzajú, avšak vo vyšetrovacom spise sa nachádzajú pod sp. zn. Ex 14/05 exekučné príkazy vydané Exekútorským úradom Bratislava- súdny exekútor U.. L. S. podľa § 107 zák. NR SR č. 233/1995 Z. z., pričom tieto (príkazy na začatie exekúcie príkazaním pohľadávky v exekučnom konaní č. Ex 14/05 a príkazy na začatie exekúcie sp. zn. Ex 14/05) boli vydané na podklade vykonateľného exekučného titulu - platobné rozkazu vydaného Okresným súdom Bratislava II dňa 21.01.2005 č. 33Rob/2044/2004, sú totožné a preto nemožno z pohľadu uvedeného akceptovať námietku odsúdeného o novej skutočnosti súdu skôr neznámej, resp., že ide o taký nový dôkaz, ktorý by mohol odôvodniť iné rozhodnutie v otázke viny. Nadriadený súd teda oprávnene konštatuje, že senát 4To odvolacieho súdu v konaní 4To/143/2013 a predtým Okresný súd Bratislava I v konaní sp. zn. 5T/8/2012 vychádzal z kompletných dôkazov a tvrdenia odsúdeného riadne preveroval.

Tiež ku konštatovaniu odsúdeného U.. L. S. o oprávnenosti odmeny, na ktorú mal ako exekútor nárok vo výške 1.180.000,-Sk je potrebné poukázať na zdôvodnenie rozsudku Krajského súdu Bratislava sp. zn. 4To/143/2013- str. 11 kde konajúci senát uviedol, že bolo preukázané, že obžalovaný si presne vyčíslené pohľadávky (v skutkoch uvedených v rozsudku prvostupňového súdu) prisvojil a tak ich spreneveril.

Ak odsúdený poukazuje na čiastku 597.000,-Sk o ktorej podľa neho Okresný súd Bratislava II doposiaľ nerozhodol, je potrebné pripomenúť, že odsúdený návrhom na obnovu konania napáda rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 5T/8/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/143/2013. Na podklade vyššie rozobratého nadriadený súd oprávnene konštatuje, že v konkrétnom prejednávacom prípade odsúdeného U.. L. S. skutočnosti a dôkazy, ktoré súdu neboli skôr známe, zistené neboli

V ďalšom nie je možné súhlasiť s tvrdením odsúdeného, že všeobecné súdy I. a II. stupňa pri rozhodovaní vo výroku o treste nezohľadnili Nález Ústavného súdu SR č. PL. ÚS 106/2011. Je nutné uviesť, že rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 5T/8/2012 bol vyhlásený 18.07.2013, pričom Nález ÚS SR bol v zbierke zákonov uverejnený pod č. 428/2012 Z.z. s účinnosťou od 21.12.2012 a následne bolo dňa 26.11.2013 pod sp. zn. Tpj. 44/2013 vydané Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR v súvislosti s nálezom ÚS SR PL. ÚS 106/2011 tj. i keď z odôvodnenia rozsudku prvostupňového súdu je možné zistiť, že okresný súd, ktorý svojim rozsudkom uznal odsúdeného U.. L. S.E. za vinného z pokračujúceho zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. d/, ods. 3 Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zákona a uložil mu súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ukladal tento trest s prihliadnutím na závažnosť spáchanej trestnej činnosti ako i na

osobu odsúdeného „v rámci zvýšenej trestnej sadzby (asperačná zásada)“, práve na Nález ÚS SR PL. ÚS 106/2011 reagoval svojim rozsudkom odvolací súd, keď senát 4To v konaní sp. zn. 4To/143/2013 zrušil rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a vo výroku o náhrade škody a čo sa týka trestu uložil odsúdenému (podľa § 41 ods. 2 a § 42 ods. 2 Tr. zákona) súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, pričom aplikoval ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zákona, ktorého znenie presne odcitoval na str. 15 svojho rozsudku, pričom je zrejmé, že ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zákona, podľa ktorého trest ukladal (správne za použitia asperačnej zásady) avšak v tomto ustanovení už nemá obsiahnutý text (pôvodne za bodkočiarkou) „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“, vo vzťahu ku ktorému bol práve Nálezom ÚS SR č. 428/2012 vyslovený nesúladi s č. 1 Ústavy SR.

I keď senát 4To vo svojom rozsudku sp. zn. 4To/143/2013 vo výroku o treste výslovne neuviedol, že trest ukladal resp. korigoval vzhľadom na citovaný nález ÚS SR č. 428/2012 Z. z. z odôvodnenia tohto rozhodnutia to jednoznačne vyplýva. I s poukazom na zásadu „iura novit curia“ (súd pozná právo) je možné konštatovať, že senát 4To aplikoval v čase rozhodovania o druhu a výmery trestu platné právne predpisy, pretože súd ich musí poznať a musí si byť vedomý toho, aký účinok a dopad majú jeho jednotlivé rozhodnutia.

Zásada iura novit curia totiž neznamená len to, že súd pozná právo, ale aj to, že si je zároveň vedomý účinkov, ktoré právo v podobe, v ktorej ho súd aplikuje, vyvoláva vo vzťahu procesnoprávnemu alebo hmotnoprávnemu postaveniu nositeľa práva na súdnu ochranu svojich práv.

Krajský súd opätovne konštatuje, že v konaní o povolení obnovy konania nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme resp. sú takej „sily“, že by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie v otázke viny. V konkrétnom prejednávanom prípade odsúdeného U.. L. S. skutočnosti a dôkazy, ktoré súdu neboli skôr známe, zistené neboli.

Z uvedených dôvodov Krajský súd v Bratislave sťažnosť odsúdeného U.. L. S. ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.